

ХАНС КРИСТИАН АНДЕРСЕН СКОКЛЪОВЦИ

Превод от датски: Светослав Минков, —

chitanka.info

Бълхата, скакалецът и кончето от гъша кост намислиха веднъж да опитат кой от тях ще скочи най-високо. И тъй, поканиха те всеки, който желае да се полюбува на чудесното зрелище. Състезанието ставаше в стаята. И тримата бяха отлични скокльовци.

— Тоя, който скочи най-високо, ще се ожени за дъщеря ми — каза царят. — Не бива да скачате даром!

Първа излезе напред бълхата. Тя имаше приятно държане и се кланяше любезно на всички страни, защото в жилите ѝ течеше моминска кръв. Тя беше свикнала да има работа с хората, а туй значи много нещо.

След нея се яви скакалецът. Той, разбира се, беше по-тежък от бълхата, ала имаше също тъй прекрасна фигурка и носеше зелена дреха, която му бе дадена от самата природа. При това той уверяваше, че произхожда от Египет, от един твърде стар род, който там се ползувал с голяма почит.

— Доведоха ме тук право от полето — рече той — и ме сложиха в триетажна къщица, направена от карти за игра, обърнати с картинките навътре. В къщицата имаше и врати, и прозорци, които бяха изрязани тъкмо в тялото на дамата купа. Аз пея тъй хубаво, че шестнадесет тукашни щурци, които свирят от детинство и все пак нямат картонена къщица, станаха от завист още по-мършави, когато чуха моето пеене.

По такъв начин и бълхата, и скакалецът се препоръчаха достатъчно какви са и доказаха, че ако се съди по званието им, могат да се надяват на ръката на княгинята.

Кончето от гъша кост не каза нищо, ала за него се разправяше, че обича да мисли много. Придворното куче пък, като го помириса, започна веднага да уверява, че кончето е направено от гръдната кост на истинска породиста гъска. Старият съветник, който беше награден с три ордена заради мълчанието си, дори заяви, че гръдната кост може да предсказва времето също тъй, както неговата собствена кост предсказвала каква ще бъде зимата — топла или студена. А туй, разбира се, не можела да каже дори гръдната кост на оня, който сам съчинява календарите.

— Аз пък нищо не ще кажа — рече старият цар. — Но зная още отсега как ще свърши състезанието.

И надскачането започна. Бълхата подскочи тъй високо, че се загуби съвсем от погледа. Тогава всички започнаха да твърдят, че тя изобщо не е скачала. Това твърдение беше наистина недобросъвестно.

Щурецът скочи два пъти по-ниско от бълхата, но попадна право в лицето на царя, който заяви, че туй е твърде неприлично от негова страна.

Кончето от гъша кост стоя дълго мълчаливо и замислено. Най-сетне някои започнаха да мислят, че то не умее да скача.

— Дано само не му се случи нещо — рече придворното куче и го помириса отново.

Но в тая минута кончето направи малък скок и — хоп! — скочи право в скута на княгинята, която седеше на ниско златно столче.

Тогава царят каза:

— Най-високо от всички скача този, който може да стигне дъщеря ми. Но за такъв скок трябва да имаш умна глава и кончето доказва, че я има.

И тъй, кончето от гъша кост получи ръката на княгинята.

— Но аз скочих най-високо от всички — рече бълхата. — Впрочем все ми е едно. Нека княгинята се омъжи за кончето. Все пак аз скочих най-високо! На тоя свят трябва да имаш едро тяло, за да те забележат!

И бълхата отиде в чужди страни, постъпи там на военна служба и както разправят, била убита в едно сражение.

Скакалецът пък седна в рова и започна да мисли колко странно е уреден тоя свят. Той каза също:

— Да, трябва да имаш едро тяло!

И след това запя своята тъжна песничка и от песничката именно ние взехме тая история, за да я напечатáme.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.